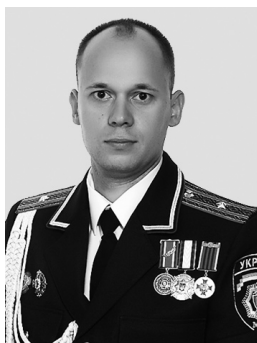

НАЦІОНАЛЬНА КОМІСІЯ, ЩО ЗДІЙСНЮЄ ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ У СФЕРІ РИНКІВ ФІНАНСОВИХ ПОСЛУГ, ЯК СУБ'ЄКТ ДЕРЖАВНОГО ФІНАНСОВОГО МОНІТОРИНГУ

У статті розглянуто діяльність Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, як суб'єкта державного фінансового моніторингу, а також нормативне забезпечення заходів із запобігання та протидії легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, і фінансуванню тероризму на ринку фінансових послуг.

Ключові слова: запобігання, легалізація (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, протидія, ринок фінансових послуг, фінансовий моніторинг.

**Буткевич
Сергій
Анатолійович**

кандидат юридичних наук, старший науковий співробітник, начальник Кримського факультету Одеського державного університету внутрішніх справ

Сучасний розвиток і розширення спектра фінансових послуг створюють умови для активного залучення до ринків таких послуг споживачів, які зазвичай не мають достатньої інформації та необхідних знань про особливості та споживчі характеристики фінансових послуг. Водночас, як свідчить досвід інших держав, стрімкий розвиток пропозицій ринків фінансових послуг в умовах недостатнього рівня забезпечення захисту прав споживачів може призвести до недовіри до таких ринків і, як наслідок, зниження попиту на запропоновані ними послуги. Тобто недовіра населення до ринків фінансових послуг не дає можливості активно використовувати його вільні кошти як інвестиційні ресурси, що спрямовуються на розвиток економіки [1].

Цілком очевидно, що тіньова економіка є організованою діяльністю, здатною виробляти величезні незаконні капітали та надавати владні повноваження, як і будь-який легальний бізнес. Економічна злочинність охоплює широку сферу діяльності, в тому числі незаконну торгівлю наркотиками, зброєю та людьми, корупцію, кіберзлочинність і відмивання грошей. Послаблення контрольних механізмів унаслідок економічної і фінансової глобалізації спростило певним чином маскуванню протиправної діяльності. В цих

умовах особливої значущості набуває ефективність і дієвість системи державного фінансового моніторингу.

Окремі аспекти запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, і фінансуванню тероризму розглядались у наукових працях Л. І. Аркуші, О. М. Бандурки, В. А. Журавля, О. В. Київець, А. О. Клименка, О. Є. Користіна, І. Є. Мезенцевої, С. В. Симов'яна, О. О. Чаричансько-го тощо. Втім, незважаючи на значенний доробок науковців і практичний інтерес до цієї проблематики, діяльність Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг (далі – Нацкомфінпослуг), як суб'єкта державного фінансового моніторингу потребує самостійного комплексного дослідження. Зазначені обставини обумовили вибір теми цієї наукової статті та свідчать про її актуальність.

Згідно з ч. 3 ст. 5 і п. 3 ч. 1 ст. 14 Закону України «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму», Нацкомфінпослуг (як правонаступниця Держфінпослуг) є одним із суб'єктів державного фінансового моніторингу, який здійснює державне регулювання і нагляд у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму, щодо страховиків (перестраховиків), ломбардів та інших фінансових установ, а також юридичних осіб, що відповідно до законодавства надають фінансові послуги (крім фінансових установ та інших юридичних осіб, щодо

яких державне регулювання і нагляд у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму здійснюються іншими суб'єктами державного фінансового моніторингу), платіжних організацій та членів платіжних систем, що є небанківськими установами [2].

Нині Нацкомфінпослуг є державним колегіальним органом, підпорядкованим Президенту України, підзвітним Верховній Раді України, що здійснює державне регулювання ринків фінансових послуг у межах, визначених законодавством [3]. Основними завданнями Нацкомфінпослуг є: 1) формування та забезпечення реалізації політики державного регулювання у сфері ринків фінансових послуг, крім ринку банківських послуг і ринків цінних паперів та похідних цінних паперів; 2) розроблення і реалізація стратегії розвитку ринків фінансових послуг та вирішення системних питань їх функціонування; 3) забезпечення розроблення та координації єдиної державної політики щодо функціонування накопичувальної системи пенсійного страхування; 4) здійснення в межах своїх повноважень державного регулювання та нагляду за наданням фінансових послуг і дотриманням законодавства у відповідній сфері; 5) захист прав споживачів фінансових послуг шляхом застосування у межах своїх повноважень заходів впливу з метою запобігання і припинення порушень законодавства на ринку фінансових послуг; 6) узагальнення практики застосування законодавства України з питань фінансових послуг і ринків

та розроблення пропозицій щодо їх вдосконалення; 7) розроблення і затвердження обов'язкових до виконання нормативно-правових актів з питань, що належать до її компетенції; 8) координація діяльності з іншими державними органами; 9) запровадження визначених міжнародною спільнотою правил розвитку ринків фінансових послуг.

Що стосується функцій у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, і фінансуванню тероризму, Нацкомфінпослуг відповідно до покладених на неї завдань: виконує в межах своїх повноважень функції суб'єкта державного фінансового моніторингу; визначає за погодженням із Державною службою фінансового моніторингу України (далі – Держфінмоніторингом України) вимоги до організації проведення фінансового моніторингу фінансовими установами та юридичними особами, які за своїм правовим статусом не є фінансовими установами, але мають право на надання фінансових послуг відповідно до законів та нормативно-правових актів Нацкомфінпослуг, для виконання ними вимог антилегалізаційного законодавства [3]. Однак, зазначені завдання і функції Нацкомфінпослуг антилегалізаційної спрямованості не знайшли аналогічного відбиття та закріплення в Загальному положенні про її територіальне управління [4], що, на наш погляд, є суттєвим недоглядом керівництва цього суб'єкта державного фінансового моніторингу.

Спеціалізованим самостійним структурним підрозділом Нацкомфінпослуг у цій сфері є Департамент роз-

витку ринків фінансових послуг та фінансового моніторингу (а саме – відділ фінансового моніторингу, що діє у його складі). Департамент відповідно до покладених на нього завдань та в межах своєї компетенції забезпечує: координацію та організацію діяльності структурних підрозділів Нацкомфінпослуг у сфері фінансового моніторингу щодо проведення перевірок з питань запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, та фінансуванню тероризму; надання методологічної, методичної та іншої допомоги суб'єктам первинного фінансового моніторингу у цій сфері; участь в організації і проведенні навчального процесу суб'єктів первинного фінансового моніторингу в напрямку навчання, перепідготовки, підвищення кваліфікації працівників (фахівців), відповідальних за проведення фінансового моніторингу учасників ринків фінансових послуг; співробітництво та обмін інформацією з Держфінмоніторингом України та іншими державними органами з питань запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, та фінансуванню тероризму; підготовку за пропозиціями профільних наглядових департаментів зведеного плану перевірок суб'єктів нагляду Нацкомфінпослуг з питань запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, та фінансуванню тероризму; проведення планових і позапланових перевірок суб'єктів нагляду щодо дотримання останніми антилегалізаційного законодавства та вимог надання необхідних документів; участь у проведен-

ні комплексних та тематичних перевірок суб'єктів господарювання, що проводяться підрозділами Нацкомфінпослуг з питань запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, та фінансуванню тероризму; перевірку на відповідність чинному законодавству проектів рішень щодо застосування штрафів за порушення антилегалізаційного законодавства; узагальнення практики застосування антилегалізаційного законодавства тощо [5].

Далі розглянемо основні нормативно-правові акти Нацкомфінпослуг у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, і фінансуванню тероризму.

Так, Положенням про здійснення фінансового моніторингу фінансовими установами встановлені вимоги (розпорядження від 5 вересня 2003 р. № 25) щодо: призначення працівника, відповідального за проведення фінансового моніторингу, його прав та обов'язків; основних вимог до кваліфікації відповідального працівника; встановлення Правил проведення фінансового моніторингу та розроблення Програм проведення фінансового моніторингу; виявлення фінансових операцій, що підлягають фінансовому моніторингу та які можуть бути пов'язані, стосуються або призначені для фінансування тероризму; ідентифікації та вивчення клієнтів (осіб), що здійснюють фінансові операції, зберігання відповідних документів; управління ризиками у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансу-

ванню тероризму; порядку зупинення та поновлення фінансових операцій; підготовки персоналу установи з метою виявлення фінансових операцій, що підлягають фінансовому моніторингу; проведення внутрішніх перевірок діяльності установи [6].

При цьому основний наголос у вказаному Положенні робиться саме на забезпеченні належного рівня підготовки працівників до виявлення фінансових операцій, що підлягають фінансовому моніторингу. Задля цього установою розробляється та реалізується програма навчання, яка є окремим внутрішнім документом та щороку затверджується керівником установи або особою, що виконує його обов'язки. Так, освітньо-практичні заходи залежно від посадових обов'язків працівників установи здійснюються за такими напрямками, як: вивчення законодавства України, міжнародних документів (рекомендації FATF, типології міжнародних організацій тощо) з питань запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму; ознайомлення та вивчення внутрішніх документів щодо проведення фінансового моніторингу; практичні заняття щодо реалізації Правил проведення фінансового моніторингу; вивчення досвіду щодо виявлення операцій клієнтів, які можуть бути пов'язані з легалізацією (відмиванням) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванням тероризму; ознайомлення із заходами вивчення клієнтів і перевірки інформації щодо їх ідентифікації; вивчення заходів з моніторингу операцій клієнта; практичне застосування критеріїв ризику [6].

У розпорядженні від 16 вересня 2003 р. № 55 деталізовано порядок і підстави проведення цих заходів [7]. Зокрема встановлено, що навчанню підлягають керівники фінансових установ (у разі, якщо вони є відповідальними за проведення внутрішнього фінансового моніторингу) та інші працівники, відповідальні за проведення фінансового моніторингу. При цьому навчання новопризначених працівників, відповідальних за проведення внутрішнього фінансового моніторингу, проводиться протягом трьох місяців після призначення на посаду або надання відповідних повноважень. Такі особи повинні підвищувати свою кваліфікацію шляхом проходження навчання та складання екзамену не рідше одного разу на три роки, а позачергове навчання таких працівників проводиться незалежно від строку проведення попередніх навчань за обґрунтованою рекомендацією Нацкомфінпослуг.

Розпорядженням від 7 квітня 2011 р. № 185 затверджено Порядок проведення перевірок з питань запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму, яким врегульоване проведення планових та позапланових, у тому числі виїзних, перевірок суб'єктів первинного фінансового моніторингу, нагляд за діяльністю яких здійснює Нацкомфінпослуг, на предмет дотримання вимог антилегалізаційного законодавства [8].

Перевірки проводяться з метою контролю за діяльністю установ щодо виконання ними вимог законодавства, яке регулює діяльність установ у

сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму. Питання програми перевірок визначаються в кожному окремому випадку з урахуванням специфіки діяльності установи. При цьому обов'язково перевіряється дотримання вимог законодавства щодо: призначення працівника установи, відповідального за проведення фінансового моніторингу; надання на запити Нацкомфінпослуг інформації, необхідної для перевірки фактів порушення вимог антилегалізаційного законодавства; ідентифікації та вивчення клієнтів; проведення аналізу та виявлення операцій, що підлягають фінансовому моніторингу, та операцій, щодо яких є достатні підстави підозрювати, що вони пов'язані, стосуються або призначені для фінансування тероризму, реєстрації таких фінансових операцій та надання інформації про них; зберігання документів щодо ідентифікації осіб, які провели фінансову операцію, та документів, що стосуються ділових відносин із клієнтом, даних про операції; вимог до кваліфікації, забезпечення підвищення кваліфікації працівників, відповідальних за проведення фінансового моніторингу, шляхом проходження навчання не рідше одного разу на три роки; встановлення правил, розробки програм проведення фінансового моніторингу, в тому числі забезпечення їх оновлення; зупинення фінансових операцій, щодо яких є мотивована підозра, що вони пов'язані з легалізацією (відмиванням) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансування тероризму; розроблення критеріїв ризику щодо легалізації (від-

мивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванням тероризму та управління ними; відстеження (моніторингу) фінансових операцій клієнта, операції якого стали об'єктом фінансового моніторингу; проведення внутрішніх перевірок своєї діяльності на предмет дотримання антилегалізаційного законодавства; заходів щодо обмеження ризику зловживань, пов'язаних з послугами, що надаються з використанням новітніх технологій; підготовки персоналу до виявлення фінансових операцій, що підлягають фінансовому моніторингу.

У свою чергу, позапланові перевірки можуть проводитись за наявності хоча б однієї з таких підстав: письмового повідомлення про ознаки порушення вимог антилегалізаційного законодавства; на виконання рішень суду та на вимогу правоохоронних органів; у разі виявлення порушення установою вимог антилегалізаційного законодавства під час поточної діяльності за результатами безвизної перевірки; виявлення Нацкомфінпослуг нових документів (обставин), що не були (не могли бути) відомі під час проведення планової перевірки та які можуть вплинути на висновки за результатами планової перевірки [8].

Також факти невиконання (неналежного виконання) вимог антилегалізаційного законодавства можуть виявлятися посадовими особами Нацкомфінпослуг при проведенні перевірки організації професійної підготовки працівників і керівників підрозділів, відповідальних за проведення фінансового моніторингу, а також здійсненні нагляду за діяльніс-

тю суб'єктів первинного фінансового моніторингу [9].

За матеріалами вказаних перевірок посадові особи Нацкомфінпослуг можуть застосовувати такі заходи впливу, як:

- зобов'язання порушника вжити заходів для усунення порушення;
- постанова про застосування штрафу за невиконання (неналежне виконання) вимог антилегалізаційного законодавства у розмірі, передбаченому Законом України «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму» [2].

Відповідно до п. 1 ч. 1 ст. 255 Кодексу України про адміністративні правопорушення уповноважені на те особи Нацкомфінпослуг мають право складати протоколи про правопорушення, передбачені статтями 1669 і 18834 цього Кодексу [10]. Від імені Нацкомфінпослуг розглядати справи про адміністративні правопорушення та накладати адміністративні стягнення мають право Голова, інші члени Нацкомфінпослуг, уповноважені Нацкомфінпослуг посадові особи. Далі протокол надсилається до місцевого суду [11]. Справи про адміністративні правопорушення, передбачені ст.ст. 1669 і 18834 розглядаються суддями місцевих суддів у п'ятиденний строк відповідно до ст. 221 і 277 Кодексу України про адміністративні правопорушення [10];

- протокол за порушення порядку проведення фінансового моніторингу;
- тимчасове зупинення або анулювання ліцензії на право здійснення діяльності з надання фінансових послуг.

Отже, посадові особи Нацкомфін-послуг наділені певними адміністративно-юрисдикційними повноваженнями щодо запобігання і реагування на порушення антилегалізаційного законодавства посадовими особами відповідних суб'єктів первинного фінансового моніторингу.

Вважаємо доцільним зупинитися і на взаємодії Нацкомфінпослуг з підрозділом фінансової розвідки, оскільки вважаємо її невід'ємною умовою ефективності, системності, комплексності та дієвості антилегалізаційних заходів. Так, відповідно до Угоди про загальні засади співробітництва між цими суб'єктами державного фінансового моніторингу, зазначені сторони вживають у межах своєї компетенції всіх заходів, які можуть бути необхідними для співпраці у сфері запобігання та протидії легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, та пов'язаною з цим злочинною діяльністю, а також фінансуванню тероризму. Водночас сторони в межах своєї компетенції відповідно до законодавства та на підставі зазначеної Угоди: за взаємною згодою направляють своїх представників для участі у спільних заходах; у разі необхідності створюють робочі групи для підготовки та проведення спільних заходів; здійснюють обмін досвідом у цій сфері, в тому числі шляхом проведення нарад, семінарів і конференцій; здійснюють постійний обмін статистичними, довідковими та аналітичними матеріалами, методичними рекомендаціями, що становлять взаємний інтерес (за винятком інформації щодо особистого життя громадян); здійснюють спіль-

ні заходи з підвищення кваліфікації кадрів та ін. [12].

Разом з цим, наказом від 9 вересня 2010 р. № 160/251 затверджений Порядок надання Держфінмоніторингом України Нацкомфінпослуг інформації для підвищення ефективності здійснення нагляду за додержанням суб'єктами первинного фінансового моніторингу вимог антилегалізаційного законодавства [13]. Відповідно до цього Порядку підрозділ фінансової розвідки надає Комісії інформацію щодо ефективності заходів, що вживаються суб'єктами первинного фінансового моніторингу, нагляд за якими здійснює Комісія, а саме: 1) статистичні дані щодо: фінансових операцій, що підлягають фінансовому моніторингу, які отримані Держфінмоніторингом України від суб'єктів первинного фінансового моніторингу; помилок, допущених суб'єктами первинного фінансового моніторингу при поданні інформації про фінансові операції, що підлягають фінансовому моніторингу; 2) інформацію про: стан обліку суб'єктів первинного фінансового моніторингу у Держфінмоніторингу України; виявлені Держфінмоніторингом України факти, що можуть свідчити про порушення суб'єктами первинного фінансового моніторингу вимог законодавства; складені Держфінмоніторингом України протоколи про адміністративні правопорушення, вчинені посадовими особами суб'єктів первинного фінансового моніторингу, та результатів їх розгляду; 3) відомості про аналіз методів та фінансових схем легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансування

тероризму. У свою чергу, Нацкомфін-послуг щокварталу інформує Держфінмоніторинг України про виявлені порушення антилегалізаційного законодавства суб'єктами первинного фінансового моніторингу та заходи, вжиті для їх усунення.

Продовжуючи тему інформаційного забезпечення антилегалізаційних заходів, зазначимо, що Нацкомфінпослуг є одним із основних суб'єктів Єдиної державної інформаційної системи у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, і фінансуванню тероризму [14]. У контексті зазначених заходів Комісія формує інформаційні ресурси баз даних щодо переліку ліцензій, виданих фінансовим установам.

Окрім міжнародного співробітництва у цій сфері, загальні засади якого визначені у ст. 21 антилегалізаційного Закону [2], розпорядженням Комісії від 11 листопада 2010 р. № 857 затверджено Положення про застосування запобіжних заходів щодо країн, які не виконують або неналежним чином виконують рекомендації міжнародних, міжурядових організацій [15]. Це Положення спрямоване на визначення процедур застосування суб'єктами первинного фінансового моніторингу запобіжних заходів щодо країн (територій), які не виконують чи неналежним чином виконують рекомендації міжнародних, міжурядових організацій, задіяних у сфері боротьби з легалізацією (відмиванням) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванням тероризму.

Узагальнюючи викладене, зазначимо, що одним із нагальних на-

прямків діяльності Нацкомфінпослуг як суб'єкта державного фінансового моніторингу є запобігання легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, і фінансуванню тероризму, тобто вжиття заходів з удосконалення антилегалізаційного законодавства (у межах компетенції), навчання та надання методичної і методологічної допомоги суб'єктам первинного фінансового моніторингу, регулювання і нагляд за діяльністю останніх, вдосконалення взаємодії з державними органами, передусім з Держфінмоніторингом України, тощо. Отже, державний фінансовий моніторинг Нацкомфінпослуг є сукупністю заходів, що здійснюються останньою з метою виконання вимог та подальшого удосконалення антилегалізаційного законодавства (в межах компетенції).

До основних завдань Нацкомфінпослуг як суб'єкта державного фінансового моніторингу віднесено: здійснення функцій регулювання і нагляду, спрямованих на підвищення ефективності діяльності суб'єктів первинного фінансового моніторингу із запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, і фінансуванню тероризму; ґрунтовний аналіз проведення суб'єктами первинного фінансового моніторингу антилегалізаційних заходів; навчально-методичне забезпечення діяльності суб'єктів первинного фінансового моніторингу – розробка методичних рекомендацій, проведення семінарів, нарад, надання відповідної інформації тощо; співробітництво з правоохоронними та іншими державними органами з

питань попередження, виявлення та сприяння документуванню фактів легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, і фінансування тероризму, вчинених на ринку фінансових послуг. Тобто здійснювані Нацкомфінпослуг завдання в цій сфері можна класифікувати на заходи нормативно-правового, організаційного, контрольного (наглядового), інформаційно-аналітичного, навчально-методичного характеру, а також організацію міжвідомчої взаємодії і міжнародного співробітництва.

Список використаних джерел:

1. Про схвалення Концепції забезпечення національної безпеки у фінансовій сфері: Розпорядження Кабінету Міністрів України від 15 серпня 2012 р. № 569-р // Офіційний вісник України. – 2012. – № 62. – Ст. 2533.
2. Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму: Закон України від 28 листопада 2002 р. № 249-IV // Відомості Верховної Ради України. – 2003. – № 1. – Ст. 2.
3. Про Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг: Указ Президента України від 23 листопада 2011 р. № 1070/2011 // Офіційний вісник України. – 2011. – № 94. – Ст. 3419.
4. Про затвердження Загального положення про територіальне управління Державної комісії з регулювання ринків фінансових послуг: Розпорядження Державної комісії з регулювання ринків фінансових послуг України від 24 липня 2003 р. № 9 // Офіційний вісник України. – 2003. – № 33. – Ст. 1810.
5. Положення про Департамент розвитку ринків фінансових послуг та фінансового моніторингу Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.dfp.gov.ua/1118.html>.
6. Про затвердження Положення про здійснення фінансового моніторингу фінансовими установами: Розпорядження Державної комісії з регулювання ринків фінансових послуг України від 5 серпня 2003 р. № 25 // Офіційний вісник України. – 2003. – № 34. – Ст. 1841.
7. Про затвердження Положення про порядок навчання працівників та керівників підрозділів фінансових установ, відповідальних за проведення внутрішнього фінансового моніторингу: Розпорядження Державної комісії з регулювання ринків фінансових послуг України від 16 вересня 2003 р. № 55 // Офіційний вісник України. – 2003. – № 44. – Ст. 2331.
8. Про внесення змін до Порядку проведення перевірок з питань запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом: Розпорядження Державної комісії з регулювання ринків фінансових послуг України від 7 квітня 2011 р. № 185. – К.: Держфінпослуг, 2011. – 10 с.
9. Про затвердження Порядку застосування Державною комісією з регулювання ринків фінансових послуг України штрафів за невиконання (неналежне виконання) вимог Закону України «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом»: Розпорядження Державної комісії з регулювання ринків фінансових послуг України від 13 листопада 2003 р. № 120 // Офіційний вісник України. – 2003. – № 49. – Ст. 2572.
10. Кодекс України про адміністративні правопорушення від 7 грудня 1984 р. № 8073-X // Відомості Верховної Ради УРСР. – 1984. – Додаток до № 51. – Ст. 1122.
11. Про затвердження Інструкції з оформлення матеріалів про адміністративні правопорушення та накладення ад-

міністративних стягнень в Національній комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг : Розпорядження Державної комісії з регулювання ринків фінансових послуг України від 16 грудня 2010 р. № 969 // Офіційний вісник України. – 2011. – № 23. – Ст. 966.

12. Про загальні засади співробітництва між Державним департаментом фінансового моніторингу та Державною комісією з регулювання ринку фінансових послуг України : Угода від 5 вересня 2003 р. № 20. – К., 2003. – 3 с.

13. Про затвердження Порядку надання Державним комітетом фінансового моніторингу України Державній комісії з регулювання ринків фінансових послуг України інформації для підвищення ефективності здійснення нагляду : Наказ Державного комітету фінансового моніторингу України, Державної комісії з регулю-

вання ринків фінансових послуг України від 9 вересня 2010 р. № 160/251 // Офіційний вісник України. – 2010. – № 75. – Ст. 2682.

14. Про Єдину державну інформаційну систему у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, і фінансуванню тероризму : Постанова Кабінету Міністрів України від 10 грудня 2003 р. № 1896 // Офіційний вісник України. – 2003. – № 51. – Т. 1. – Ст. 2674.

15. Про затвердження Положення про застосування запобіжних заходів щодо країн, які не виконують або неналежним чином виконують рекомендації міжнародних, міжурядових організацій : Розпорядження Державної комісії з регулювання ринків фінансових послуг України від 11 листопада 2010 р. № 857 // Офіційний вісник України. – 2010. – № 94. – Ст. 3362.

Буткевич С. А. Национальная комиссия, осуществляющая государственное регулирование в сфере рынков финансовых услуг, как субъект государственного финансового мониторинга.

В статье рассмотрена деятельность Национальной комиссии, которая осуществляет государственное регулирование в сфере рынков финансовых услуг, как субъекта государственного финансового мониторинга, а также нормативное обеспечение мероприятий по предупреждению и противодействию легализации (отмыванию) доходов, полученных преступным путем, и финансированию терроризма на рынке финансовых услуг.

Ключевые слова: предупреждение, легализация (отмывание) доходов, полученных преступным путем, противодействие, рынок финансовых услуг, финансовый мониторинг.

Butkevych S. A. The National Commission on the State Regulation of the Financial Services' Markets, as the Subject of State Financial Monitoring.

The article describes the activity of the National Commission on the State Regulation in the Sphere of the Markets of Financial Services as subject of the state financial monitoring. The article also analyses the problem of providing the legal substance for prevention and counteraction to legalization (laundering) of the incomes received in the criminal way, and financing of terrorism in the market of financial services.

Keywords: prevention, legalization (laundering) of the incomes received in the criminal way, counteraction, market of financial services, financial monitoring.

Стаття надійшла до редакції 16.11.2012